

Origo 16 de febrer de 1939

Fill estimat: Com pots suposar, hem de deixar anar a tots els centres oficials i d'informació de Perpignan que se'ns informés de tu quan es solés alguna cosa. Fa dos dies, per un telegrama, sabem que eres al Camp de Concentració de St. Cyprien. Per diversos conductes, se'ns havia informat que, a través de la salut, com que l'últim empresari, era també impossible que es pogués visitar tant segurament com hauria pogut. En fi, ara estem relativament tranquils, en espera d'abandonar-te, que farem tot el possible per a que sigui així, com et veig a l'air. Per a tranquil·litat teua, he de dir-te que mentre de tres, un quart de segurament podrà, me ja explicarem en altra ocasió, no sol estem així, però que no hem tingut cap contratemps al salut.

Així, pots començar, et veig anar 100 francs, per petites atencions de moment. Suposa que sou un pobre home. Ara obsequem les nostres activitats a través del camp on et i reunir-te amb nosaltres. Particularment els papers i, en principi, junt amb Miro, pare, me te al fill al camp d'arsals, hem investigat que resulta,

dia 16, al matí, surto al Sr. Nibas en auto
a gestionar el nostre rescat. No puc idea
dels motius i dificultats administratives,
que es troben, filles d'un ~~bon~~ marcat
ambient d'hostilitat i de rebel·lions
moltas, però creien que al Sr. Nibas,
que sap fer les coses, se us importaria.
T'ho dic perquè antigues parengut i
per a que "preparis el ferreny", i per a
que s'espere que, pel moment, satisfaci
la nostra principal preocupació.

Nostres partim de Barcelona 4 dies
abans de començar, quan la vida ja hi era
impossible en tots sentits. Feren cop a
Pinyardà, on hem estat acampats amb
totes les atencions possibles, a una del
cop local de l'Esquerra, fins al 14 de gener
on que portem la Rita i Núria, i al 2
de febrer Núria i jo. Directament nos
reuní el Sr. Nibas a una sessió de assaig,
on som sucors i ja saps qui és el Sr. Nibas,
però no pots imaginar-te la sensació
d'aquella hora, que, arribant amb tots els
servis i es trenca el peu de la bota per a
assistir als necessitats, que són molts. Ja
pots recordar el seu nom, com una de

les penes més misericordes des teu amor,
per ays que vivis.

Perspectives? Ahí es veuen reunides. Com
tu saps, no tinc cap parent ni amic a
França. Jo no tinc altra sortida que la
organització espiritista francesa, en la
qual el meu nom és conegut, encara
que no tant com convindria. Per aquest
s'arriba a París, veig pensar-me en relació
amb els nadius de Lya, Paris i Reims, se-
mantant ajuda. A Lya poden manar-hi
grau algun, que ens rebreu. Però
com que és tan lluny, espèntic, i rar
el contacte (amb el poble que tu) per-
tinent al treball a Reims, s'ha millor
contactat en termes mitjansament
satisfactoris, tant que mirarem s'
arreglar-ho, però els dies passen i la
cosa no acaba de dirigir-se prou ràpi-
dament. Així, per carta, insistiré en
termes operants. A Paris, no hi
digueu amb els respectes, per ara, de
totes maneres, com veus, hi ha la pluja
a Lya, un últim veus. A que si finalment
les coses és el perill que, un cop parat

